

خبر

افزایش تورم در اسپانیا

روزنامه لوفیگارو هفته گذشته در گزارشی به نتایج بررسی اولیه مؤسسه ملی آمار اسپانیا پرداخت و نوشت نتایج به دست آمده نشان می‌دهد نرخ تورم در اسپانیا به ۸.۷ درصد در یک سال رسیده که ۰.۴ واحد بیش از آوریل سال گذشته است. بر اساس این گزارش، افزایش تورم با افزایش شدید قیمت مواد غذایی و سوخت همراه شده که با وجود اقدامات دولت اسپانیا برای کاهش قبض مصرف‌کننده، در یک سال بشدت افزایش یافته است. لوفیگارو یادآوری کرد دولت اسپانیا برای مهار این افزایش قیمت، طرح بسته حمایتی مستقیم ۶ میلیارد یورویی را تصویب کرده است.

افزایش دوباره تورم در این کشور اروپایی در حالی رخ می‌دهد که در آوریل گذشته کاهش جزئی نرخ تورم با رقم ۸.۳ درصد ثبت شد.

این کاهش، امیدواری برای آغاز فرایند اعتدالی پس از نرخ تورم شدید ۹.۸ درصدی ماه مارس که بالاترین سطح آن در ۳۷ سال گذشته این کشور بود را نوید می‌داد. بر اساس گزارش لوفیگارو، اسپانیا چندین ماه است که مانند بسیاری از کشورهای جهان با افزایش تورم مرتبط با تنش‌های ناشی از بهبود فعالیت‌های اقتصادی پس از بحران کرونا و جنگ در اوکراین مواجه است. در تلاش برای مهار این افزایش قیمت‌ها، دولت اسپانیا یک طرح کمک مستقیم ۶ میلیارد یورویی برای خانوارها و مشاغل اتحاد کرده که بیشتر قیمت انرژی را هدف قرار می‌دهد. این طرح شامل یارانه سوخت و افزایش حداقل درآمد معیشتی است و کاهش مالیاتی را که از تابستان گذشته اعمال شده، با هدف کاهش قبوض برق تا ۳۰٪ و تنمید می‌کند. به گفته نادیآ کالوپینو وزیر اقتصاد اسپانیا، این اقدامات باید باعث کاهش تدریجی قیمت‌های مصرف‌کننده در ماه‌های آینده شود.

اخراج ۱۰۰۰ کارمند

بی‌بی‌سی

شبکه خبری بی‌بی‌سی انگلیس قصد دارد طی چند سال آینده تا یک هزار کارمند خود را بر اساس بخشی از برنامه صرفه‌جویی سالانه ۵۰۰ میلیون پوند اخراج کند.

«تیم دیوی» مدیرکل این شبکه خبری، اخراج این میزان از کارمندان را با هدف تبدیل شدن بی‌بی‌سی به یک سازمان رسانه‌ای دیجیتال اعلام کرد. وی در سخنرانی ضمن اعلام این خبر تأکید کرد بی‌بی‌سی باید اصلاح شود تا همچنان ارزش زیادی برای همه فراهم کند.

قرار است بی‌بی‌سی یک کانال خبری ۲۴ ساعته برای مخاطبان انگلیسی و بین‌المللی داشته باشد. پخش آن در کانال‌های کوچکتر نیز متوقف می‌شود.

توقف پخش برنامه‌های بی‌بی‌سی پس از آن صورت می‌گیرد که «نادین دوریس» وزیر فرهنگ انگلیس، هزینه مجوز این شرکت را در ژانویه به مدت دو سال مسدود و تعرفه استفاده آنلاین از بی‌بی‌سی را در انگلیس به همان میزان قبلی ۱۵۹ پوند اعلام کرد. دوریس ضمن انتقاد مکرر از مدل بودجه گفت که این نوع تعرفه مجوز عوض می‌شود و شیوه عملکرد بی‌بی‌سی را هدف گرفته است.

ساورازده‌های زرد!

رشد انفجاری ربات‌های صنعتی در چین باشیم، به‌ویژه در زمینه‌های نوظهور مانند نیمه‌هادی‌ها و انرژی‌های جدید. همچنین شاهد افزایش فرصت‌های جدید در ربات‌های ارائه‌دهنده خدمات در زمینه‌هایی مانند خرده‌فروشی جدید، مراقبت‌های بهداشتی، پذیرایی و غذا خواهیم بود.

چرا چین مهم است؟

قاره آسیا بزرگترین بازار ربات‌های صنعتی جهان است و ۷۱ درصد از کل ربات‌های نصب شده در سال ۲۰۲۰ در این قاره مستقر شده‌اند. سهم اصلی بازار آسیا نیز در اختیار کشورهای شرقی از جمله چین، ژاپن و کره جنوبی است. در حالی که نسبت ربات‌های صنعتی نصب شده نسبت به سال گذشته در چین ۲۰ درصد افزایش یافته است، دو کشور قدرتمند شرقی دیگر آسیا یعنی ژاپن و کره جنوبی در این نرخ به ترتیب ۲۳ و ۷ درصد کاهش داشته‌اند. تعداد نصب و راهاندازی ربات‌های صنعتی در آلمان، بزرگترین بازار اروپا، تقریباً ثابت باقی مانده و در ایتالیا ۲۳ درصد و فرانسه ۲۰ درصد کاهش را نشان می‌دهد. در قاره آمریکا نیز، نصب ربات‌های صنعتی با کاهش ۱۷ درصدی در سال ۲۰۲۰ روبه‌رو شد. چین از سال ۲۰۱۳ بزرگترین بازار ربات‌های صنعتی جهان بوده و ۴۴ درصد از کل ربات‌های صنعتی نصب شده جهان در سال ۲۰۲۰ را به خود اختصاص داده است. این رقم ۵۸ درصد بیشتر از کل ربات‌هایی است که در قاره اروپا و آمریکا نصب شده است. با پیش‌بینی‌های صورت گرفته و برنامه‌ریزی دولت چین، سهم چین از تعداد ربات‌های نصب شده در سال‌های آینده افزایش خواهد یافت. با همه اینها، چین در کنار هند بیشترین نیروی کار جهان را نیز در اختیار دارند. رشد سریع و بی‌وقفه استفاده از ربات‌های صنعتی، می‌تواند خطر بالقوه مهمی برای نیروی کار عظیم این کشور باشد. ضمن اینکه افزایش استفاده از ربات‌های صنعتی در صنایع مختلف به معنای افزایش روزافزون بهره‌وری در این صنایع نیز هست و بهره‌وری بیشتر یعنی قیمت تمام‌شده پایین‌تر برای محصول. به این ترتیب باید منتظر تسخیر بازارهای بیشتر و بیشتری توسط چین در سال‌های آینده بود. در عصری که اقتصاد جهانی به هم گره خورده است، هر اتفاقی در بین قدرت‌های اقتصادی دنیا می‌تواند تبعاتی گسترده در سرتاسر جهان ایجاد کند. افزایش استفاده از ربات‌های صنعتی در چین، هم به معنای فشار روزافزون بر کارگران این کشور و هم کارگران و تولیدکنندگان در سایر کشورها خواهد شد.

انسان‌ها رفتار می‌کنند! اما در واقع ربات‌ها چیزی فراتر از این ماشین‌های انسان‌نما هستند. امروز فارغ از شکل ظاهری‌شان، آنها در طیف گسترده‌ای از صنایع و مشاغل خدماتی مورد استفاده قرار می‌گیرند. در حال حاضر صنایع برق و الکترونیک بیشترین رشد را در استفاده از ربات‌های صنعتی دارند و این صنعت به مشتری اصلی ربات‌های صنعتی در سال ۲۰۲۰ تبدیل شد. در این سال حدود ۱۱۰ هزار ربات در تولید لوازم خانگی، ماشین‌آلات الکتریکی، نیمه‌هادی‌ها، پتل‌های خورشیدی، کامپیوتر، دستگاه‌های مخابراتی و کالاهای سرگرمی ویدیویی و الکترونیکی نصب شده‌اند که ۲۳ درصد بیشتر از سال قبل است. صنعت خودروسازی نیز به صورت روزافزونی استفاده از ربات‌های جای نیروی کار را در دستور کار خود قرار داده است. از زمان به کارگیری نخستین ربات‌های صنعتی توسط شرکت جنرال موتورز در اوایل دهه ۱۹۶۰، این امر تقریباً در مورد همه کشورهایی که در صنعت خودروسازی فعال هستند رو به افزایش است. برای مثال داده‌ها نشان می‌دهد که در سال ۲۰۱۶، به ازای هر ۱۰ هزار کارگر صنعت خودروسازی ژاپن، هزار و ۵۰۰ ربات صنعتی به کار گرفته شده است و پیش‌بینی شده تا ۲۰۲۵ این رقم به ۳ هزار و ۵۰۰ ربات به ازای هر ۱۰ هزار کارگر برسد. اخیراً استفاده از ربات‌های مشارکتی (که به آنها کوبات هم می‌گویند) نیز که در کنار نیروی کار و به صورت مشارکتی بخشی از فرایند تولید یا مونتاژ خودرور را انجام می‌دهند، در حال افزایش است. در کنار صنعت خودروسازی صنایع مختلف دیگری از ربات‌ها استفاده می‌کنند از جمله فعالیت‌هایی مانند داروسازی، تجهیزات پزشکی، صنایع هوافضا، صنایع نظامی، تولید لوازم برقی و خانگی، صنایع الکترونیک و کامپیوتر، کشاورزی، جابه‌جایی مواد، مکان‌یابی و بازرسی تامونتاژ، بسته‌بندی و پالت‌سازی و... به قول یکی مقامات فدراسیون بین‌المللی رباتیک، تنها مانع استفاده از ربات‌ها در صنایع، محدودیت‌های مربوط به تخیل شما و ایمنی کار است. پس از شیوع ویروس کرونا در جهان، استفاده از ربات‌ها در بخش خدمات به‌ویژه خدماتی و مراقبت‌های بهداشتی بسیار افزایش یافته است. در همین حال، از ربات‌ها برای ارائه خدمات به افراد سالخورده هم استفاده می‌شود. به گفته یکی از مقامات وزارت صنایع و فناوری اطلاعات چین، به لطف فناوری‌هایی مانند (5G) و هوش مصنوعی، امروزه ربات‌های خدماتی می‌توانند نقش بیشتری در مراقبت‌های بهداشتی سالمندان ایفا کنند. ما انتظار داریم که شاهد

۲۰ درصد رشد کند. به گفته یکی از مقامات بلندپایه این وزارتخانه، چین قصد دارد تا سال ۲۰۲۵ تراکم ربات‌های تولیدی خود را دو برابر کرده و به ۵۰۰ ربات به ازای هر ۱۰ هزار کارگر برساند. این وزارتخانه برنامه دارد تا ربات‌های پیشرفته‌ای را در بخش‌های بیشتری مانند خودروسازی، هوافضا، حمل‌ونقل ریلی، لجستیک و پشتیبانی و صنایع معدنی استفاده کند. از سال ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۰، صنعت رباتیک چین به سرعت رشد کرد و میانگین رشد سالانه آن حدود ۱۵ درصد بوده است. داده‌های وزارتخانه صنعت و فناوری اطلاعات این کشور نشان می‌دهد در سال ۲۰۲۰، در آمد عملیاتی بخش رباتیک چین برای اولین بار از ۱۰۰ میلیارد یوان (۴۷۰ هزار میلیارد تومان) فراتر رفت. بر اساس آمار اداره ملی آمار، در ۱۱ ماه اول سال ۲۰۲۱، تولید انباشته ربات‌های صنعتی در چین از ۳۳۰ هزار دستگاه فراتر رفت که نشان‌دهنده رشد سالانه ۴۹ درصدی است. همچنین در سال ۲۰۱۸، ربات‌های صنعتی ساخت چین ۳۸ درصد از حجم تولید جهانی را به خود اختصاص داده‌اند. دنگ شیائوتیای، یکی از بنیانگذاران و مدیرعامل (Dorabot)، تولیدکننده و ارائه‌دهنده خدمات رباتیک مبتنی بر هوش مصنوعی برای لجستیک و سایر صنایع می‌گوید که از این برنامه پنج‌ساله هیجان زده است. دنگ گفت: «همه‌گیری کرونا، تغییراتی را در صنعت لجستیک ایجاد کرده که شامل تسریع نوآوری، اتوماسیون و دیجیتالی‌سازی در محل کار می‌شود. ما به توسعه آینده خوشبین هستیم.» رشد استفاده از ربات‌ها نه تنها در چین بلکه در سایر نقاط جهان نیز در حال افزایش است. فدراسیون بین‌المللی رباتیک پیش‌بینی کرده با وجود همه‌گیری کرونا، انتظار می‌رود که نصب‌های ربات‌های صنعتی در سطح جهان بشدت رشد کند و ۱۳ درصد نسبت به سال گذشته افزایش یابد و به ۴۳۵ هزار واحد در سال ۲۰۲۱ برسد که از رکورد به دست آمده در سال ۲۰۱۸ فراتر می‌رود. میلیون‌گوری، رئیس فدراسیون، گفت که انتظار می‌رود نصب ربات‌های صنعتی در آسیا در سال جاری از ۳۰۰ هزار دستگاه بیشتر رود که ۱۵ درصد افزایش سالانه را نشان می‌دهد. برآورد هم‌چنین از فعالیت بیش از ۳ میلیون ربات صنعتی در سال ۲۰۲۰ در جهان خبر می‌دهند.

ربات‌ها کجا کار می‌کنند؟

تصور ما از ربات‌ها عمدتاً به شکل ماشین‌های انسان‌نماست که حرف می‌زنند، فوتبال بازی می‌کنند و شبیه

بلکه کشور خود را به مرکز تولیدات صنعتی سایر کشورها نیز تبدیل کرد. با وجود نیروی کار عظیم و بسیار ارزان چین، بتدریج سرمایه‌ها از کشورهای ثروتمند غربی سرازیر شد و این کشور به مرکزی برای تولید و مونتاژ طیف گسترده‌ای از صنایع در همه بخش‌ها تبدیل شد. در واقع به مدد همین سیاست بود که در دهه‌های اولیه انقلاب کشاورزی، توانست نیروی کار آزادشده این بخش را به صنایع داخلی و شرکت‌های بین‌المللی گسیل دهد. امروز چین دیگر آن کشور دهقانی نیست. این موضوع را نه تنها اقتصاددانان و سیاستمداران بلکه بیشتر شهروندان جهان با مصرف کالاهایی که روی آنها «ساخت چین» حک شده، می‌دانند.

احتیاط! ربات‌های چینی در حال کارند!

ماجرای طبقه کارگر در چین و سایر نقاط جهان با ماشین‌آلات هنوز تمام نشده است. اگر روزگاری تنها ماشین‌آلات عظیم جایگزین شمار بسیار زیادی از نیروی کار در صنایع مختلفی مانند نساجی، خودروسازی، مونتاژ و... می‌شدند، امروز و با ورود فناوری‌های جدید، ربات‌های پیشرفته صنعتی هم به خطری بالقوه تبدیل شده‌اند. اختراع اینترنت دست در دست سایر تکنولوژی‌های جدید، امکان استفاده از «ربات‌های صنعتی» را فراهم کرده‌اند. داده‌های موجود به‌ویژه در وب‌سایت فدراسیون بین‌المللی رباتیک نشان می‌دهد که میزان استفاده از ربات‌های صنعتی در صنایع مختلف در همه جای جهان در حال افزایش است. در سال ۲۰۲۰ با وجود همه‌گیری کرونا، نصب ربات‌های صنعتی اندکی رشد کرد و به ۳۸۳ هزار و ۵۴۵ واحد رسید که نرخ رشد تقریباً ۵۰ درصدی را نشان می‌دهد و سال ۲۰۲۰ را به سومین سال موفق برای صنعت رباتیک از زمان تولدش تبدیل می‌کند. کشورهای توسعه‌یافته شرق آسیا به‌ویژه چین نه تنها از قافله عقب نمانده‌اند بلکه امروز جزء پیشروترین کشورها در تولید و به کارگیری ربات‌های صنعتی هستند. چین در دهه گذشته، بزرگترین بازار ربات‌های صنعتی در جهان بوده است. در سال ۲۰۲۰، تراکم ربات‌های سازه‌نده در چین - معیاری که برای اندازه‌گیری سطح اتوماسیون یک کشور استفاده می‌شود - به ۲۴۶ واحد در هر ۱۰ هزار کارگر رسید؛ عددی که تقریباً دو برابر میانگین جهانی است. وزارت صنعت و فناوری اطلاعات چین در برنامه پنج‌ساله رشد و توسعه فناوری‌های رباتیک اعلام کرده که انتظار می‌رود در آمد عملیاتی صنعت رباتیک چین از سال ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۵ با نرخ متوسط سالانه

کاهش امنیت شغلی به دلیل انتقال پایتخت

نگرانی میلیون‌ها کارگر اندونزیایی!

گزارش

ماه گذشته میلادی، مجلس اندونزی قانونی را تصویب کرد که پایتخت این کشور را تا سال ۲۰۲۴ از جاکارتا به شهری جدید در استان کالیمانتان شرقی که بیش از هزار و ۳۰۰ کیلومتر دور تر است، منتقل کند. دولت این کشور پیش‌بینی می‌کند این اقدام ۳۳ میلیارد دلار (حدود ۱۰۰ هزار میلیارد تومان) هزینه دارد.

سه میلیون کشور، اولین رئیس‌جمهور اندونزی پس از به دست آوردن استقلال، اولین بار در دهه ۱۹۵۰ پیشنهاد انتقال پایتخت این کشور را داد. رئیس‌جمهور کنونی جوکو ویدودو، معروف به جو کووی، بار دیگر در آوریل سال ۲۰۱۹ آن را پیشنهاد کرد. وی هنگام ارائه رسمی این طرح در مردادماه سال ۱۳۹۸ به مجلس گفت: «پایتخت تنها نماد هویت ملی نیست، بلکه نشان‌دهنده پیشرفت ملت است. این برای تحقق برابری اقتصادی و عدالت است.»

وی با این استدلال که این اقدام باعث ارتقاء عدالت اجتماعی و اقتصادی می‌شود، این طرح را تبلیغ می‌کرد. قدرت سیاسی و اقتصادی در اندونزی، مجمع‌الجزایری متشکل از ۱۷ هزار جزیره، به طور سنتی در جزیره جاوه متمرکز شده که محل سکونت ۱۵۱ میلیون نفر، ۵۶ درصد از جمعیت ۲۷۰

میلیونی کشور، همراه با تقریباً ۶۰ درصد تولید ناخالص داخلی و اکثر پایه‌های تولیدی آن منطقه شهری جاکارتا که شامل خود پایتخت و همچنین شهرهای بوگور، دپوک، تنگرنگ و یکاسی است، بیش از ۳۰ میلیون نفر را در خود جای داده است. پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۳۰ به ۳۵ میلیون رسیده و از توکیو به عنوان بزرگترین شهر جهان پیشی گیرد.

جابه‌جایی پایتخت می‌تواند اثرات اجتماعی و اقتصادی جدی بر میلیون‌ها کارگر ساکن جاکارتا و اطراف آن داشته باشد. کارگران می‌گویند: «ما هنوز نمی‌دانیم چه اتفاقی برای صنایع و کارفرمایان واقع در منطقه شهری جاکارتا خواهد افتاد.»

کارگران این مراکز تولیدی به احتمال زیاد به صورت غیررسمی استخدام می‌شوند؛ زیرا دولت تخمین می‌زند که تا ۶۰ درصد از

جابه‌جایی پایتخت می‌تواند بر اقتصاد جاکارتا تأثیر منفی بگذارد. این در حالی است که بخش قابل توجهی از جمعیت این کشور که کارمندان دولت باشند، قدرت خرید خود را در اثر اجرای این طرح از دست می‌دهند. حداقل ۶۰ هزار کارمند دولتی و خانواده‌های آنها تا پایان سال ۲۰۲۳ جابه‌جا خواهند شد. در سال ۲۰۱۹، وزیر اصلاحات اداری و بوروکراتیک، سیاف‌الدین کامبو تخمین زد که تقریباً یک میلیون کارمند دولتی که برای دولت مرکزی کار می‌کنند، می‌توانند

در نهایت جابه‌جا شوند. اعتراضات اقتصادی به این طرح دولت می‌تواند به سراسر اندونزی تسری یابد. لنگا پرادیتما می‌گوید: «نگرانی اصلی من این است که اگر پایتخت جابه‌جا شود، اقتصاد کند شده و هرگز به جایی که قبلاً بوده باز نمی‌نگرد. کارگران از آینده خود می‌ترسند. آنها می‌خواهند بدانند که قرار است چه اتفاقی بیفتد، آیا شرکت‌هایشان تعطیل می‌شود و آیا شغل خود را از دست خواهند داد؟»

